

[Socialministeren]

bruge de 330 mill. kr. som det tal, vi vil holde os til, skyldes det, at alt, hvad vi sammenligner med i øvrigt af udgifter, opgøres brutto, og det finder vi også er rimeligt at gøre i dette tilfælde. Så kan det sammenlignes med andre størrelser; ellers ville det ikke kunne gøres.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Der er indtegnet endnu to talere. Jeg anmoder dem, der yderligere tager ordet, om udelukkende at tale om indholdet af forslaget til folketingsbeslutning. Vi skulle nødig over i en almindelig finanslovdebate ved denne lejlighed.

Albertsen (S):

Jeg har et par bemærkninger, som jeg føler mig forpligtet til at gøre. For det første ved jeg ikke, om min sans for ironi – eller hvad der nu ellers måtte lægges deri – har svigtet, men jeg fangede to bemærkninger fra fru Lis Møller, der gav udtryk for en kompliment for, at vi havde fået disse resultater frem. Hvis fru Lis Møller og hendes parti havde villet lægge, om jeg så må sige, argumenter og materiale bag deres tvivl og deres påstande, havde de kunnet gøre nøjagtigt det samme. Når vi har kunnet gøre det, skyldes det et godt samarbejde i den gruppe, jeg tilhører. Disse tal er selvfølgelig baseret på, hvad der er opgivet fra de respektive kommuner, og baseret på netop at få et bredt udsnit af kommunerne og derved også få en bekræftelse på, at de påstande, som man anførte fra borgerlig side, ikke var rigtige; ingen har heller kunnet modbevise det, jeg her har sagt.

Fru Lis Møller siger, at revalideringen er gået i stå, og det bemærkede jeg at fruén også sagde ved første behandling af beslutningsforslaget. Jeg har ikke fået noget som helst bevis for denne påstands rigtighed. Mig bekendt er det sådan, at alle revalideringsinstitutioner i hovedstadsområdet er helt belagt. Jeg har også forstået på udtalelser fra dem, der beskæftiger sig med dette på landsplan, at der er tale om den samme belægning, så jeg ved ikke, hvor fruén har den viden fra.

Med hensyn til skæven i broderens øje osv. fra den bibelstærke dame må jeg erkende, at jeg fatter ikke kombinationen med den

aktuelle debat, men det kan måske skyldes min mangel på sans for det med ironien osv.

Så skal jeg sige til hr. Henrik Toft, at jeg beklager mere end nogen anden det, der nu sker. Man har i dette folketing beskæftiget sig med socialpolitik i mere end 20 år og gennemgående kunnet glæde sig over, at der var brede flertal og ofte enighed, og jeg selv nævnte, at ved den lovgivning, som vi behandler i øjeblikket, og som jeg havde den ære at stå i spidsen for, tilstræbte vi netop dette. Jeg mener, at det, der her er tale om, er en politisk aktion, og jeg har en fornemmelse af, at det har været mere afgørende end at demonstrere det, som hr. Henrik Toft mener han nu vil gøre: en særlig social holdning. Men jeg forstår det sådan, at det, hr. Henrik Toft har givet udtryk for, er et tilsagn om, at han vil sørge for dækning for de merudgifter, der her bliver tale om på finansloven for 1983, og jeg forventer, at der kommer saglige udspil med henblik på enten besparelser i henhold til VK-planen eller eventuelt flere skatter eller afgifter, hvad der måtte blive nødvendigt.

Så skal jeg gøre nogle bemærkninger vedrørende den artikel, som fru Inge Fischer Møller har skrevet. Det er klart, at vi kan alle have nogle vurderinger og betragtninger. Der er ikke tale om noget lovudspil, og der er ikke tale om noget konkretiseret forslag. Der er tale om nogle betragtninger, som har relation til den betænkning, som har været drøftet på det seneste. Det, vi beklager, er, at for at løse et problem for en lille, begrænset gruppe skal man absolut tage nogle store dele med, som ikke påviseligt har fremført ønsker eller påvist behov for at få en bedre status.

Der kunne være adskillige andre ting, som snarere skulle løses inden for dette område: lommepegebegrebet for plejehjemsbeboere, overgangen fra 67 års alderen til folkepension og andre ting, som er langt mere udtalte som problemer, når vi drøfter det, sammenlignet med den største del af de laveste invalidepensionister.

Og så skal jeg sige om den nye sociale ekspert, hr. Askjær Jørgensen, hvis optræden i socialudvalget selvfølgelig har glædet os alle sammen – jeg har lidt svært ved at acceptere ham som den store ekspert på feltet – at jeg erindrer da, at han i sin tidligere egenskab af medlem af finansudvalget gennem en årræk-